

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου «για την κατάργηση της πολυθεσίας των δικηγόρων».

Προς τὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων

Τὸ σχέδιο ἀποσκοπεῖ νὰ δώσει ριζικὴ καὶ ὀλοκληρωμένη λύση στὸ κρίσιμο καὶ καίριο πρόβλημα τῆς πολυθεσίας τῶν δικηγόρων. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ χρονολογεῖται ἀπὸ μακρότατο χρόνο ἀλλὰ στὶς μέρες μας ἔχει προσλάβει διαστάσεις, πού ἐκτείνονται πολὺ πέρα ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς ἐξυπηρέτησης τῆς τάξης τῶν ἐπαγγελματιῶν δικηγόρων, ἢ ὅποια χειμαζέται ἀπὸ ὀξύτατο πληθωρισμὸ καὶ ἀπτεται τοῦ γενικότερου συμφέροντος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἀκόμη καὶ τῶν ὄρων λειτουργίας τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τὴν ὁποία συνδέεται ἄμεσα ἡ ἄσκηση τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς ἑμμισθες θέσεις τῶν δικηγόρων καὶ νομικῶν συμβούλων κατέχονται ἀπὸ μικρὸ ἀριθμὸ δικηγόρων. Ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς διατηρεῖ θέσεις σὲ νομικὰ πρόσωπα καὶ ὀργανισμοὺς ὄχι μόνον τοῦ δημόσιου τομέα ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ, τὶς ὁποῖες μάλιστα, πολλὰς φορὲς ἀποκτᾶ μετὰ ἐπιρροές καὶ εὐνοίες κομματικές, μετὰ ἀποτέλεσμα τὴν ὑπεραπασχόληση καὶ συνακόλουθα τὴν ἀνεπάρκειά του στὴν ἐκπλήρωση τῶν ἀναλαμβανόμενων πολλαπλῶν ὑποχρεώσεων, πού ἀποβαίνει σὲ βᾶρος τῶν ἐντολέων του. Καὶ εἶναι συνηθισμένο φαινόμενο οἱ δικηγόροι αὐτοὶ νὰ προσλαμβάνουν νέους δικηγόρους ὡς βοηθοὺς ἢ συνεργάτες, πού ἀμείβονται συνήθως ἐλάχιστοι ἀπ' αὐτούς. Ἡ κατάσταση αὐτὴ καταλήγει στὴν πλημμυρὴ ἐξυπηρέτηση τῶν δικαστικῶν καὶ ἐξώδικων ὑποθέσεων τῶν ἐντολέων καὶ γενικότερα στὴ δημιουργία ἄνισων ὄρων κατὰ τὴ ἄσκηση τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος.

Ἔτσι ἐπιβάλλεται ἡ νομοθετικὴ ἐπέμβαση χάριν τῆς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος πλήρους κατὰ τὸ δυνατόν ἀπασχόλησης καὶ τῆς ἀποκατάστασης στὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ τῆς ἰσότητος μετὰ τὴν ἐξασφάλιση στους πολλούς, ἀντὶ τῶν λίγων, τῶν ἀνωτέρω θέσεων. Καὶ ἐνῶ γιὰ ἄλλες τάξεις ἐπιστημόνων ἐπαγγελματιῶν ἢ πολιτεία ἀντιμετώπισε τὸ πρόβλημα τῆς πολυθεσίας κατὰ τὸν προσηκόντα τρόπο, στὴν περίπτωσή τῶν δικηγόρων οἱ νομοθετικὲς προσπάθειες πού ἔγιναν μέχρι σήμερα (Ν.Δ. 3026/1954 ἄρθρο 63 παρ. 6, Ν. 4507/1966 ἄρθρο 1, Ν. 1093/1980 ἄρθρο 1) ἀπέτελεσαν μὲν σοβαρὰ διαδοχικὰ βήματα στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῆς πολυθεσίας, ἀλλὰ δὲν ἔφθασαν σὲ μιὰ ὀλοκληρωμένη καὶ συστηματικὴ λύση του, κυρίως γιὰτὶ περιορίσθηκαν στὴν περιστολὴ τῆς πολυθεσίας μόνον στὸ δημόσιο τομέα καὶ μάλιστα ὄχι ὑπὸ τὴν εὐρεῖα ἔκτασή μετὰ τὴν ὁποία προσδιορίσθηκε πρόσφατα (ἄρθρο 1 παρ. 6 Ν. 1256/1982) καὶ ἄφησαν ἔξω ἀπὸ κάθε νομοθετικὴ πρόνοια, ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ φορέων πού ἀνήκουν ἤδη στὸν τομέα, αὐτὸ, καθὼς καὶ τοὺς φορεῖς πού ἀνήκουν στὸ ἰδιωτικὸ τομέα ὅπου ἡ ἀνάγκη ἀπασχόλησης δικηγόρων μετὰ πάγια περιοδικὴ ἀμοιβὴ ἀνακύπτει ἐντονη καὶ σὲ συνεχῶς αὐξανόμενη ἔκταση, λόγῳ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φορέων (ἀνω-νυμίων Ἐταιρειῶν, Ε.Π.Ε. προσωπικῶν Ἐταιρειῶν) καὶ τῶν ὑποθέσεων τους.

Ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω συνθήκες κατέστησαν ἐπιτακτικὰ ἀναγκαῖες οἱ ρυθμίσεις πού προτείνονται γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση καὶ συστηματικὴν ἐπίλυση τῶν μέτρων πού ἐξασφαλίζουν ἀποτελεσματικὰ τὴν κατάργηση τῆς πολυθεσίας τῶν δικηγόρων. Τὶς ἀνάγκες αὐτὲς ἐπιδιώκει νὰ ἱκανοποιήσει τὸ νομοσχέδιο αὐτό, γιὰ τὶς ἐπὶ μέρους διατάξεις τοῦ ὁποίου σημειώνονται τὰ ἑξῆς :

α) Στὶς παραγράφους 1 - 5 προβλέπονται ἀπαγορεύσεις καὶ περιορισμοὶ πού καλύπτουν ὅλο τὸ φάσμα τῶν περιπτώσεων τῆς πολυθεσίας τῶν δικηγόρων, τόσο στὸ δημόσιο ὅσο καὶ στὸν ἰδιωτικὸ τομέα, καὶ ἀποτρέπουν στὸν ἐφικτὸ βαθμὸ τὶς περιπτώσεις καταστρατήγησής πού σημειώθηκαν στὴν πράξη. Ἐξάλλου ἐπεκτείνεται ἡ ἀπαγόρευση τῆς πολυθεσίας καὶ σὲ περιπτώσεις πού ἐξομοιοῦνται μετὰ αὐτὴν καὶ

ὅπου συντρέχει ταυτότητα νομικοῦ λόγου, ὅπως ὅταν ὁ δικηγόρος κατέχει ἀμειβόμενη θέση ἢ λαμβάνει ὑψηλὰ συντάξεις, χωρὶς νὰ προβλέπονται οἱ ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις πού δικαιολογοῦνται ἀπὸ εἰδικὲς περιστάσεις, ὅπως τῶν δικηγόρων εἰδικῶν συνεργατῶν ὑπουργείων (παρ. 2 ἐδαφ. β') ἢ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῶν πραγμάτων (παρ. 3).

β) Ἡ παρ. 6 ρυθμίζει τὴν τύχη τῶν ὑφισταμένων περισσώτερων ἀπὸ μία συμβάσεων παροχῆς νομικῶν ἢ δικηγορικῶν ὑπηρεσιῶν μετὰ πάγια περιοδικὴ ἀμοιβή, μετὰ τὴν παροχὴ στὸ δικηγόρο τοῦ δικαιώματος ἐπιλογῆς τῆς θέσης πού προτιμᾷ νὰ διατηρήσει ἢ ἐπιλογῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ ἄλλης ἀμειβόμενης θέσης ἢ σύνταξης καὶ τὴν ἐπιβολὴ τῆς ὑποχρέωσης στὸ δικηγόρο νὰ ἀποχωρήσει ἀπὸ τὶς θέσεις μετὰ πάγια περιοδικὴ ἀμοιβή πού δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διατηρήσει. Ἐπίσης στὴν παράγραφο αὐτὴ ρυθμίζονται κατὰ τρόπο εὐλόγο καὶ δίκαιο γιὰ τὸ δικηγόρο καὶ τοὺς ἐντολεῖς του οἱ οικονομικὲς συνέπειες ἀπὸ τὴν ἀποχώρησή του ἀπὸ τὶς περισσότερες ἀπὸ μία θέσεις πού κατεῖχε.

γ) Στὶς παρ. 7 - 11 λαμβάνεται πρόνοια γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς πραγματικῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀπαγορεύσεων καὶ περιορισμῶν τῆς πολυθεσίας, μετὰ τὴν ἐπιβολὴ εἰδικῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐντολέων καὶ τῶν δικηγόρων γιὰ τὴν παροχὴ στοιχείων καὶ πληροφοριῶν ἀναγκαίων γιὰ τὸν ἔλεγχο τῆς συμμόρφωσής τους στὶς παραπάνω ἀπαγορευτικὲς διατάξεις, καὶ ἀπειλοῦνται ἀνάλογες ποινικὲς καὶ πειθαρχικὲς κυρώσεις κατὰ τῶν παραβατῶν.

Ἐπιπρόσθετα ἀπαγγέλεται ἡ αὐτοδίκαιη ἀκυρότητα τῶν συμβάσεων παροχῆς νομικῶν καὶ δικηγορικῶν ὑπηρεσιῶν μετὰ πάγια ἀντιμισθία πού θὰ συναφθοῦν ἢ θὰ διατηρηθοῦν κατὰ παράβαση τῶν ἐν λόγῳ ἀπαγορεύσεων.

Αὐτὰ ἐπιδιώκονται μετὰ τὸ σχέδιο νόμου πού παρακαλοῦμε νὰ ψηφίσετε.

Ἀθήνα, 23 Φεβρουαρίου 1983

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Στὸ σχέδιο νόμου «για τὴν κατάργηση τῆς πολυθεσίας τῶν δικηγόρων

Νόμος 1093/1980 ἄρθρο 1

1. Εἰς τὸ Ν.Δ. 3026/1954 «περὶ Κώδικος Δικηγόρων» προστίθεται ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 63 Α ἔχον ὡς ἀκολουθῶς :

« Ἄρθρον 63Α.

1. Οἱ δικηγόροι δικαιοῦνται νὰ παρέχουν τὰς δικηγορικὰς ὑπηρεσίας των ἐπὶ πάγια περιοδικὴ ἀμοιβῇ εἰς μίαν μόνον ἀποκεντρωμένην δημοσίαν Ὑπηρεσίαν ἢ εἰς ἓν μόνον Ν. Π.Δ.Δ. ἢ Ι.Δ. ἔχον καταστατικὸν ἢ κανονισμὸν ἐγκεκριμένον διὰ νόμου ἢ π. δ/τος κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμου ἢ δημοσίαν ἢ δημοτικὴν ἐπιχείρησιν ἢ δημοτικὸν Ἰδρυμα ἢ ἐπιχείρησιν ἢ ὀργανισμὸν ἀπολαύοντα εἰδικῶν προνομίων ἢ κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως ἢ τυχόντα παραχωρήσεως δημοσίας ἢ δημοτικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ Τράπεζαν.

2. Δημόσιαι Ὑπηρεσίαι καὶ Νομικὰ Πρόσωπα τῆς παρ. 1 ἀπασχολοῦντα δικηγόρους ἐπὶ πάγια περιοδικὴ ἀμοιβῇ ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δηλώσουν εἰς τὸν οἰκτεῖον Δικηγορικὸν Σύλλογον τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀπασχολουμένων δικηγόρων.

Ὅμοίως, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν τὰς πληροφορίας ταύτας καὶ ἐκτάκτως ἐφ' ὅσον ἤθελον ζητηθῆ ὑπὸ τοῦ οἰκτεῖου Δικηγορικοῦ Συλλόγου.

3. Δημόσιαι Ὑπηρεσίαι καὶ Νομικὰ Πρόσωπα τῆς

ρ. 1 υποχρεούνται, όπως αναγγέλλουν εις τους οικείους κτηγορικούς Σύλλογους πᾶσαν σύμβασιν παροχής δικηγορικῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ παγία περιοδικῇ ἀμοιβῇ ἐντὸς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συνάψεώς της. Τὴν αὐτὴν υποχρέωσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἔχει καὶ ὁ δικηγόρος.

4. Ἐκπρόσωποι Νομικῶν Προσώπων τῆς παρ. 1 μὴ μμορφούμενοι πρὸς τὰς υποχρεώσεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου ε προηγουμένης παραγράφου τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Δικηγόροι παραβαίνοντες τὴν τὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον υποχρέωσιν των, πλὴν ε κατὰ τὸ ἄρθρον 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος εὐθύνης των, τιμωροῦνται διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς προσωρινῆς παύσεως ὑλάχιστον ἕξ μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ δι' ὀριστικῆς ἀπολύ-
ως.

5. Δικηγόροι συμπληροῦντες τὰς προϋποθέσεις λήψεως παρὰ τὸ Ταμεῖο Νομικῶν πλήρους συντάξεως δὲ δικαιοῦνται τὸ τοῦ χρόνου τούτου νὰ παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας των ἐπὶ κηγία περιοδικῇ ἀμοιβῇ εἰς τὰς Δημ. Ὑπηρεσίας καὶ τὰ μικά πρόσωπα τῆς παρ. 1. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης κηγορικοῦ ἐδαφίου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ συμβάσεων παροχῆς κηγορικῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ παγία περιοδικῇ ἀμοιβῇ συναφ-
ισῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

6. Δικηγόροι προσφέροντες τὰς ὑπηρεσίας των εἰς Ὑπηρεσίας ἢ Νομικά Πρόσωπα τῆς παρ. 1 ἐπὶ παγία περιο-
κῇ ἀμοιβῇ καὶ δικαιούμενοι κατὰ τὰς κείμενας διατάξεις λήρους συντάξεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης, ἀποχωροῦν ποχρεωτικῶς ἐκ ταύτης, ἅμα τῇ συμπληρώσει 35ετοῦς ονταξίμου ὑπηρεσίας ἢ τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ομομένης αὐτοδικαίως τῆς συμβάσεώς των. Εἰς ἀμφοτέρας ἄς περιπτώσεις οἱ οὕτως ἀποχωροῦντες λαμβάνουν τὴν ατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 94 τοῦ παρόντος Κώδικος ἀπο-
ημίσωσιν.

Μέχρι πλήρους καταβολῆς τῆς ὡς ἄνω ἀποζημιώσεως ὁ δικηγόρος δικαιούται νὰ λαμβάνῃ τὴν συμπεφωνημένην κατὰ νόμον ἀμοιβὴν του.

7. Πρόσληψις δικηγόρου γενομένη καθ' ὑπέρβασιν τῶν περιορισμῶν τῶν παρ. 1 καὶ 5 ἀποτελεῖ πειθαρχικὸ παρά-
τωμα διὰ τὸν δικηγόρον, τιμωρούμενον κατὰ τὰ εἰς τὴν παρ. 1 ὀριζόμενα).

(Ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης)

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κατάργησις τῆς πολυθεσίας τῶν δικηγόρων.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρο 1 τοῦ Ν. 1093/1980 (ΦΕΚ 270) ἀντικαθίστα-
ται ὡς ἑξῆς: Στὸ Ν.Α. 3026/1954 «περὶ κώδικος δικηγό-
ρων» προστίθεται ἄρθρ. 63Α πού ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρο 63Α.

1. Ἀπαγορεύεται στὸ δικηγόρο νὰ παρέχει νομικὲς ἢ δι-
κηγορικὰς ὑπηρεσίας μετὰ πάγια περιοδικῇ ἀμοιβῇ σὲ περισσό-
τερους ἀπὸ ἓνα ἐντολεῖς, εἴτε αὐτοὶ ἀνήκουν στὸ δημόσιο το-
μέα, ὅπως καθορίζεται στὸ ἄρθρο 1 παρ. 6 τοῦ Ν. 1256/
1982 (ΦΕΚ 65) εἴτε ἀνήκουν στὸν ἰδιωτικὸ τομέα. Ἐπίσης
ἀπαγορεύεται στὸ δικηγόρο, στὸν ὁποῖο ἀνατίθενται ἀποκλει-
στικὰ ἢ συστηματικὰ ὑποθέσεις ἀπὸ ἐντολέα τοῦ δημοσίου το-
μέα ὅπως καθορίζεται πῶ ἀνω, νὰ ἀναλαμβάνει ὑποθέσεις
καὶ ἀπὸ ἄλλο ἐντολέα τοῦ τομέα αὐτοῦ.

2. Ἡ παροχὴ νομικῶν ἢ δικηγορικῶν ὑπηρεσιῶν μετὰ πάγια
περιοδικῇ ἀμοιβῇ ἀπαγορεύεται στοὺς δικηγόρους, α) πού κα-
τέχουν ὅποιαδήποτε ἐμμισθῆ θέσθ ἀπὸ αὐτὲς πού προβλέπει
τὸ ἄρθρο 62 παρ. 2 καὶ 3 ἢ ἄλλες διατάξεις πού ἐπεκτείν-
ουν τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, καὶ δὲν ἐπάγονται τὴν
ἀναστολὴ τοῦ λειτουργήματός τοῦ δικηγόρου, καὶ β) πού λαμ-
βάνουν ἀπὸ τὸ Δημόσιο ἢ ἀπὸ Ὄργανισμὸ Κοινωνικῆς Ἀσ-
φάλισης σύνταξῆ ἢ ἄλλῃ ὅποιαδήποτε περιοδικῇ παροχῇ, ἐφό-
σον ὁ μισθὸς ἢ σύνταξῆ ἢ ἡ περιοδικῇ παροχῇ εἶναι, συνολι-
κὰ ἴση τουλάχιστον πρὸς τὴ βασικὴ ἀντιμισθία δικηγόρου

παρ' Ἐφέταις προσωξημένη μετὰ τὸ ἀνώτατο ὄριο τοῦ ἐπιδό-
ματος χρόνου ὑπηρεσίας, τὸ ἐπίδομα σπουδῶν, τὸ διορθωτικὸ
ποσὸ καὶ τὴν αὐτόματῃ τιμαριθμικῇ ἀναπροσαρμογῇ. Ἡ ἀπα-
γόρευση τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἰσχύει γιὰ τὸ δικηγό-
ρο πού παρέχει τίς νομικὲς ἢ δικηγορικὰς ὑπηρεσίας του μετὰ
πάγια περιοδικῇ ἀμοιβῇ καὶ διορίζεται σὲ θέσθ εἰδικῶ συν-
εργάτῃ σύμφωνα μετὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 παρ. 3 τοῦ Ν. 1320/
1983 (ΦΕΚ 6). Ὡς πρὸς τὰ μέλη τοῦ Διδακτικοῦ Ἐρευ-
νητικοῦ Προσωπικοῦ τῶν Α.Ε.Ι. ἐφαρμόζεται ἡ παρ. 7 τοῦ
ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 1268/1982 (ΦΕΚ 87).

3. Οἱ ἀπαγορεύσεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 ἀργούν, ὅταν
στὸ Δικηγορικὸ Σύλλογο, στὴ περιφέρεια τοῦ ὁποῖου θὰ πα-
ρασχεθοῦν οἱ ὑπηρεσίες τοῦ δικηγόρου μετὰ πάγια περιοδικῇ
ἀμοιβῇ, ὅλοι οἱ δικηγόροι παρέχουν τέτοιες ὑπηρεσίες ἢ κα-
τέχουν ἀμειβόμενη ὅπωςδήποτε θέσθ ἢ λαμβάνουν σύνταξῆ ἢ
ἄλλῃ περιοδικῇ παροχῇ κατὰ τὰ προβλεπόμενα στὴν παρά-
γραφο 2. Ἡ συνδρομὴ τῶν παραπάνω προϋποθέσεων δεδαιώ-
νεται ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Δικηγορικὸ Σύλλογο.

4. Δικηγόρος πού ἔχει συμπληρώσει α) τὸ 65ο ἔτος τῆς
ἡλικίας του ἢ β) τίς προϋποθέσεις γιὰ νὰ λάβει πλήρη σύν-
ταξῆ ἀπὸ τὸ Ταμεῖο Νομικῶν, δὲν ἐπιτρέπεται ἐφεξῆς, νὰ
προσληθῆ γιὰ νὰ παρέχει τίς νομικὲς ἢ δικηγορικὰς ὑπη-
ρεσίες του μετὰ πάγια περιοδικῇ ἀμοιβῇ σὲ ὅποιαδήποτε ἐντο-
λέα. Τὸ 65ο ἔτος θεωρεῖται ὅτι ἔχει συμπληρωθεῖ τὴν 31/
Δεκεμβρίου τοῦ ἀντίστοιχου ἔτους.

5. Δικηγόροι πού προσφέρουν τίς νομικὲς ἢ δικηγορικὰς
ὑπηρεσίες τους μετὰ πάγια περιοδικῇ ἀμοιβῇ σὲ Ὑπηρεσίας,
Ὄργανισμούς, Ἐπιχειρήσεις καὶ κάθε εἶδους νομικὰ πρόσω-
πα τῆς παραγράφου 1 καὶ ὑπάγονται ἢ θὰ ὑπαχθοῦν γιὰ τίς
ὑπηρεσίες τους αὐτὲς, κατὰ τίς κείμενες διατάξεις, στὴν ἀσ-
φάλιση τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ πού καλύπτει τὸ προ-
σωπικὸ τοῦ ἐντολέα τους, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνους πού ἔχουν ὑπα-
χθεῖ στὴν ἀσφάλιση αὐτῆ μετὰ τὸ ἄρθρο 12 τοῦ Ν. 1090/1980
(ΦΕΚ 263), ἀποχωροῦν ὑποχρεωτικὰ καὶ ἡ σύμβασή τους
λύνεται αὐτοδικαίως ἀπὸ τὸν θεμελιώσαν δικαίωμα γιὰ πλῆ-
ρη σύνταξῆ κατὰ τὴ νομοθεσία πού διέπει τὸν Ὄργανισμὸ
αὐτό, ἐκτὸς ἐὰν προϋπόθεσις γιὰ τὴ συνταξιοδότησή τους εἶ-
ναι νὰ παύσουν νὰ ἀσχοῦν τὸ λειτουργήμα τοῦ δικηγόρου.

Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς οἱ ἀποχωροῦντες δικαιοῦνται νὰ
λάβουν καὶ τὴν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 94 ὀριζόμενῃ
ἀποζημίωση. Ἡ διάταξῆ τῆς παραγράφου αὐτῆς κατισχύει
κάθε ἀντίθετης γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως τῆς κείμενης
νομοθεσίας.

6. Δικηγόροι πού ἐμπίπτουν στὶς ἀπαγορεύσεις τῶν παραγρ.
1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσουν στὸ Δι-
κηγορικὸ Σύλλογο, τοῦ ὁποῖου εἶναι μέλη, μέσα σὲ ἀποκλει-
στικῇ προθεσμία τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν ἐναρξῆ τῆς ἰσχύος τοῦ
ἄρθρου αὐτοῦ, ποῖα θέσθ προτιμοῦν νὰ διατηρήσουν ἀπὸ τίς
κατεχόμενες ἀπ' αὐτοὺς περισσότερες θέσεις μετὰ πάγια πε-
ριοδικῇ ἀμοιβῇ ἢ νὰ ἐπιλέξουν μεταξὺ τῶν κατεχόμενων τέ-
τοιων θέσεων καὶ τῆς κατὰ τὴν παράγραφο 2 ἀμειβόμενης
θέσης ἢ σύνταξῆς. Μέσα στὴν ἴδια προθεσμία οἱ δικηγόροι
αὐτοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποχωρήσουν ἀπὸ τίς θέσεις πού δὲν
ἐπιτρέπεται κατὰ τίς παραγράφους 1 καὶ 2 νὰ διατηρήσουν.
Ἐὰν ὁ δικηγόρος ἀποχωρεῖ ἀπὸ περισσότερες ἀπὸ μιὰ τέτοιες
θέσεις δικαιούται νὰ λάβει μιὰ μόνο ἀποζημίωση τῆς παρα-
γράφου 1 τοῦ ἄρθρου 94, ἀπὸ ἐκείνον ἀπὸ τοὺς ἐντολεῖς πού
ὀφείλει τὴ μεγαλύτερη. Ὁ ἐντολέας πού κατέβαλε τὸ σύνολο
τῆς ἀποζημιώσεως δικαιούται νὰ ἀναζητήσει ἀπὸ τοὺς λοιποὺς
ἐντολεῖς ἀνάλογο μέρος τῆς ἀποζημιώσεως, πού καθορίζεται
μετὰ βάση τὸ χρόνο ὑπηρεσίας καὶ τὸ ὕψος τῆς ἀμοιβῆς στὸν
καθένα ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ἐντολεῖς. Ἡ ἀποζημίωση αὐτῇ ὀφεί-
λεται στὸ δικηγόρο ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν σύνταξῆ ἢ ἄλλῃ
ὅποιαδήποτε φύσης παροχῇ ἢ βοήθημα, πού δικαιούται ἀπὸ
ὅποιαδήποτε πηγὴ λόγω τῆς ὑπηρεσίας του σὲ θέσεις ἀπὸ τίς
ὁποῖες ἀποχωρεῖ. Ἄν ἐπιλέξει θέσθ μετὰ πάγια περιοδικῇ
ἀμοιβῇ ἀντὶ γιὰ τὴ σύνταξῆ, ἀναστέλλεται ἡ καταβολὴ τῆς
σύνταξῆς ἕως τὴν κατὰ ὅποιαδήποτε τρόπο παύση τῆς παρο-
χῆς ὑπηρεσιῶν μετὰ πάγια περιοδικῇ ἀμοιβῇ.